

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/298/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217475
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612217475.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova ul. č. 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanému Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s prísl., o návrhu žalobcu na prerušenie konania, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 1C/108/2012-164 z 13. februára 2015 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.
Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh zamietol a vyslovil, že návrh žalobcu na prerušenie konania zamietla, a že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Uznesením č. 1C/108/2012, 1C/118/2012, 1C/125/2012, 1C/135/2012, 1C/139/2012, 1C/155/2012, 1C/174/2012, 1C/199/2012, 1C/232/2012, 1C/234/2012, 1C/244/2012, 1C/247/2012, 1C/258/2012, 1C/280/2012, 1C/302/2012, 1C/306/2012, 1C/308/2012, 1C/310/2012, 1C/327/2012, na spoločné konanie s tým, že všetky veci sa budú viesť pod jednou sp. zn. 1C/108/2012. V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a údajne mu vznikla škoda.

Súd sa oboznámil s obsahom jednotlivých exekučných spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves: Spis 10Er/66/2010 týka sa spisu 1C/108/2012. Z jeho uznesenia z č. I. 10 zo dňa 24. 2. 2010 vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia pre vymoženie istiny 607,-- eur s prísl. bolo zamietnuté, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16.7.2010. Uznesením Krajského súdu v Košiciach 10Er/67/2010-25, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14.7.2010, bolo uznesenie Okresného

súdu Spišská Nová Ves 10Er/66/2010-10 zo dňa 24.2.2010 potvrdené. Následne uznesením zo dňa 22. 9. 2010, právoplatným dňa 13.10.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Toto uznesenie sa týka povinného Miroslava Kaču. Vo vzťahu k spisu 1C/108/2012 žalobca namietal prietahy v konaní a aj ďalšie boli zastavené, zmenený exekútor.

Spis 10Er/7/2009 - týkajúci sa spisu 1C/199/2012, týka sa povinnej Juliany Karulovej súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došla dňa 9.1.2009. Súd vydal poverenie pre vykonanie exekúcie istiny 289,45 eur (8 720 Sk) s 0,25 %-ným denným úrokom z omeškania zo sumy 281,48 eur od 19. 4. 2008 do zaplatenia do zaplatenia, trov konania a trov exekúcie, a to pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého - 14.1.2009. Pokiaľ sa týka exekučného konania v časti trov právneho zastúpenia oprávneného v exekúcii vo výške 21,28 eur (641 Sk) bolo zastavené a to uznesením z č. I. 12 z 3. 3. 2009, právoplatným 9. 3. 2009. V rámci kontroly v zmysle § 45 ods. 1, 2 Zákona o rozhodcovskom konaní súd vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli podkladom pre vydanie exekučného titulu. Tieto listiny došli súdu 21. 9. 2009 a na výzvu súdu zo dňa 25.9.2009 adresovanej exekútorovi, či došlo k vymoženiu dlžnej sumy, resp. v akej výške exekútor oznámil, že ku dňu podania správy 19. 10. 2009 nebola vymožená žiadna suma a súd uznesením zo dňa 9. 2. 2011 z č. I. 20 zastavil exekúciu nad 8,5 % ročný úrok z omeškania od 19.4.2008 do zaplatenia zo sumy 281,48 eur. Toto uznesenie napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením 15CoE/31/11-35 zo dňa 29. 9. 2011 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 21. 11. 2011.

Okrem návrhu na prerušenie konania z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd SR proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2NcC/59/2012 podal žalobca ďalší návrh na prerušenie konania. V tomto návrhu na prerušenie konania uviedol, že na Okresnom súde Prešov sa pod sp.zn. 7C/6/2010 vedie konanie o náhradu škody pre porušenie práva EÚ, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť okresný súd v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky.

V tejto súvislosti (keď citoval § 109 ods. 2 O.s.p.) súd dával do pozornosti aj tú skutočnosť, že Okresný súd v Prešove iba podľa informácie žalobcu (nebolo predložené žiadne uznesenie) o prerušení konania rozhodol uznesením zo dňa 7.10.2013, pričom na tunajšom súde sa vedie množstvo žalobných návrhov žalobcu POHOTOVOSŤ s.r.o., o ktorých už prvostupňový súd v merite veci rozhodol a žalobca nepodával návrhy na prerušenie konania z tohto dôvodu. Súd i tento návrh na prerušenie konania považuje za návrh nedôvodný, a preto tento procesný návrh žalobcu zamietol. Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietat' nestrannosť súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2NcC/59/2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania opätovne zamietol, pritom Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení IV. ÚS 693/2013-11 zo dňa 12.12.2013, v ktorom prerokovával porušenie namietaných práv žalobcu okrem iných i napádané rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, rozhodol, že sťažnosť žalobcu odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky, a duplicitná ústavná sťažnosť žalobcu v tej istej veci preto nie je ničím iným, než spôsobovanie prietahov konaní. I to bol dôvod opätovného zamietnutia návrhu žalobcu na prerušenie konania.

Súd poukázal i na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS/476/2012-12 zo dňa 3. 10. 2012, v ktorom sa ústavný súd zaoberal ústavnou sťažnosťou žalobcu voči postupu Okresného súdu Bratislava IV a týmto uznesením bola sťažnosť obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. odmietnutá, pričom súd skonštatoval, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Súd dodal, že žalobca dňa 24.2.2014 v konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová ves sp. zn. 9C/112/2012 predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, ktorý bol vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave, ktorým mala byť vyčíslená majetková škoda spôsobená žalobcovi v dôsledku ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá len jeden originál tohto posudku, na ktorý bude v ostatných veciach vedených Okresným súdom Spišská Nová Ves odkazovať. Z tohto dôvodu - žalobcom označeného znalecký posudok č. 1/2014 vyplýva, že žalobca zadal znaleckému ústavu úlohu určiť výšku majetkovej škody, ktorá

bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach, a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Ním oslovený ústav na základe analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, ktorú diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb takto:

Žaloby NZP a NP:

- mzdové náklady 4,15 eur,
- náklady na tlač 5,31 eur, celkom činí 31,68 Eur.

Súd preto návrh žalobcu ako neopodstatnený v plnom rozsahu zamietol. Poukázal i na to, že vo veci tých istých účastníkov existuje už judikatúra súdov. Krajský súd Banská Bystrica rozhodoval ako odvolací súd vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 4C/109/2012-79 zo dňa 21.8.2013 a svojím rozsudkom 13 Co/807/2013 zo dňa 26.11.2013 potvrdil rozsudok prvostupňového súdu, ktorým návrh žalobcu bol v plnom rozsahu zamietnutý. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 13.2.2015 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v jej písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísliła.

V podanom odvolaní žiadal žalobca podľa § 221 ods. 1 O.s.p. ako aj § 205 ods. 2 písm. a) so zreteľom na § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p., keďže rozhodoval vylúčený sudca a došlo aj k iným vadám zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Proti rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote toto odvolanie z dôvodu, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 205 ods.2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 221 ods.1 písm. f) O. s. p.]; b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O. s. p. - rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods.2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g) O. s. p.]; c) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O. s. p. - súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ust. právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav [§ 205 ods.2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p.]; d) súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností [§ 205 ods.2 písm. c) O. s. p.]; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p.]. Dôvody odvolania rozsiahlo špecifikoval v 14 bodoch, uviedla skutočnosti, k tomu, že žalovaná sa vo veci nevyjadrila napriek výzve súdu a doručenému žalobnému návrhu, majetkovej škode, nemajetkovej ujme a návrhu na prerušenie konania. Uviedol, že v konaní rozhodoval vylúčený sudca, navrhla pre vnútornú rozpornosť rozsudku, zrušiť rozsudok tohto súdu zo a vrátiť vec tomuto súdu na opätovné prejednanie, že súd rozhodol bez toho, aby jej umožnil s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci, že súd zamietol žalobu v časti náhrady skutočnej škody z dôvodu jej nedôvodnosti ale v odôvodnení rozhodnutia sa zaoberá len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného). Súd však úplne ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode. Rovnako nesúhlasí ani s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný). V prípade, ak by došlo k rozhodnutiu súdu o návrhu v zákonnej lehote, náklady na správu by prešli na súdneho exekútora a boli by časom transformované do podoby trov exekúcie. Dlžník však nemôže byť zaťažený plnením náhrady nákladov tam, kde tieto vznikli z iného právneho titulu, než je výkon exekúcie pre nezaplatenie pohľadávky veriteľovi. Pravým právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Nemôže byť teda ani tým, kto by znášal náklady spojené so správou pohľadávky, ktoré vznikli vykonaním nesprávneho úradného postupu. Rozhodnutie súdu je vnútorne rozporné. Napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy žalobkyni. Rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe súdu nie je v právnom štáte udržateľné. Súd v súvislosti s majetkovou ujmu analyzuje okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia a tieto okolnosti vydáva za odôvodnenie svojho rozhodnutie. S takýmto odôvodnením však nemožno súhlasiť. Jej práva boli porušené prekročením

zákonom stanovenej lehoty a tento fakt jednoznačne vyplýva z vykonaného dokazovania a nerozhodol ani o prerušení konania.

Žalovaná sa nevyjadrila k odvolaniu.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t. j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) verejne vyhlásením rozsudku, prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne.

Ani jeden zo žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný tak ako aj v stovkách iných žalôb. K niektorým skutočnostiam tvrdným v odvolaní odvolací súd uvádza:

Odňatím možnosti konať pred súdom sa vo všeobecnosti rozumieť taký jeho procesný postup alebo aj rozhodnutie, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých konkrétnych procesných práv, ktoré mu O. s. p. priznáva a ktorý sa prejavil už v priebehu konania a nielen pri rozhodovaní.

Podľa § 101 ods.2 druhá veta O. s. p. ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Podľa § 115 ods.1 O. s. p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná.

Podľa ods.2 cit. ust. predvolanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

Súdna prax sa ustálila na výklade, že účastníkovi nebola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, ak nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, ani sa ho nezúčastnil, hoci o pojednávaní bol riadne a s dostatočným predstihom upovedomený (subjektívne sú názory odvolateľa k postupu súdu).

Dôvod uvedený žalobkyňou v žiadosti o odročenie pojednávania nie je dôležitý, lebo jej muselo byť známe, že ÚS SR odmietol všetky jej sťažnosti, ktorými namietala porušenie svojich základných práv podľa Čl.46 ods.1 a Čl.48 ods.1 Ústavy SR a práva podľa čl.6 ods.1 Dohovoru uzneseniami KS v Košiciach (a aj iných KS), ktorým bolo rozhodnuté, že ňou namietaní sudcovia nie sú vylúčení z pojednávania a rozhodovania v ňou uvedených veciach (napr. uznesením I. ÚS/293/2013-10 z 29.5.2013, I. ÚS/311/2013-10 z 29.5.2013, III. ÚS/351/2013-11 z 18.7.2013, IV. ÚS/508/2013-8 z 15.8.2013 atď.) pre nedostatok svojej právomoci na preskúmanie podaných sťažností.

Súd sa nedopustil viacerých omylov, lebo nekonštatoval, že žalobkyňou namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané vo všetkých prípadoch, pretože uvádza exekučné veci, v ktorých došlo k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zák. ustanovenej lehote 15 dní, avšak súčasne aj vysvetľuje dôvod, pre ktorý sa tak stalo, prečo žalobu zamietol.

Vo veci bolo rozhodnuté po nariadenom pojednávaní, dôkazom čoho je zápisnica o pojednávaní, na ktorom sa však žalobkyňa - ako už bolo uvedené - bez dôležitého dôvodu nezúčastnila, preto jej právo na kontradiktórny súdny proces nebolo porušené, rozhodnutie súdu je spravodlivé.

Pôvod listín, ktorými súd vykonal dokazovanie je z odôvodnenia rozsudku jednoznačne a nad akúkoľvek pochybnosť poznateľný, lebo je výslovne uvedené, že šlo o listiny založené v exekučnom spise.

Napadnutý rozsudok je preskúmateľný, lebo právne závery, ku ktorým súd dospel nie sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, odvolací súd súhlasí s dôvodmi v rozsudku, a správne aj zamietol návrh na prerušenie konania.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že námietky ohľadne rozhodovania o škode a nemajetkovej ujme bolo riadne odôvodnené, súd vykonal dokazovanie listinami, všetky pripojené exekučné spisy mal k dispozícii súd prvého stupňa a z nich vychádzal. Na pojednávaní bolo pritom vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré obsahujú pripojené spisy, a žalobca nemusí byť prítomný na pojednávaní aj keď bol riadne predvolaný riadne na pojednávaní, lebo možnosť zúčastniť sa na pojednávaní môže využiť alebo aj nemusí, čo sa aj stalo v riešenej veci. Záver súdu prvého stupňa o nesplnení podmienok pre zodpovednosť žalovanej za vznik škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. je správny a zákonný.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovaná žiadne trovy neuplatnila.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.